

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 01/05/2024.

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 113

Bài học hôm trước, Hòa Thượng giảng rộng về ngũ thường “*Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín*”. Người mà không có ngũ thường thì không phải là con người. “*Nhân*” là nhân từ. Hai người trở lên là cần có lòng nhân từ hướng hồ chúng ta sống giữa cộng đồng thì lòng “*Nhân*” phải rộng lớn.

“*Nhân*” vô “*Nghĩa*” thì không khác gì cầm thú. Làm con biết chăm sóc Cha Mẹ, làm anh chị em biết nhường nhịn nhau. Vậy mà thực trạng xã hội ngày nay đang đi ngược lại những điều này. Chỉ vì vài tác đất hay vì danh lợi mà cốt nhục tương tàn.

“*Nhân*” vô “*Tín*” bất lập: Con người không có chữ Tín thì không có chỗ đứng trong xã hội, không thể sống được trong cộng đồng, không làm được việc gì.

“*Nhân*” vô “*Lễ*” là người không có chuẩn mực, phép tắc. Trong xã hội hiện nay, tình trạng “*đại nghịch bất đạo*”, “*vô pháp vô thiên-không có phép tắc, kỷ cương trên dưới*” càng lúc càng nhiều. Cho nên thúc đẩy giáo dục Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền là vô cùng cần thiết.

Ngoài việc giáo dục ngũ luân, ngũ thường, giáo dục trong gia đình còn giúp trẻ nhỏ biết nấu cơm, quét nhà, tưới cây. Lúc năm tuổi là chúng tôi đã biết nấu cơm bếp củi cho các em. Cha Mẹ thì đi làm sớm. Nhưng ngày nay, nhiều người lớn tuổi mà còn không biết làm gì.

Vật chất phát triển khiến con ít sử dụng năng lực của mỗi cá nhân. Mọi thứ như máy giặt, máy sấy đồ, máy rửa bát và người giúp việc đang làm các thành viên trong nhà đặc biệt là trẻ nhỏ mất năng lực lao động.

Tất cả những công việc đó chính là “*Thường đạo*”. Nếu không được giáo dục như vậy thì đứa nhỏ chưa quét được nhà đã đòi đi quét thiên hạ. Đòi sống vật chất càng lên cao thì phẩm chất đạo đức và đời sống tinh thần của con người càng xuống thấp.

Giáo dục người xưa đã dạy con người từ lúc nhỏ phải làm chủ chính mình. Trong tiếng Hán, chữ “*Chủ*” có chữ “*vuong*” ở trên tức là dù buôn bán nhỏ như người đi bán gánh rau, gánh đậu cũng làm chủ gánh rau gánh đậu. Còn chữ “*Công*” mà ló đầu lên thì thành chữ “*Thổ*” nên người đi làm công đến ngày ngẩng đầu lên được thì cũng đến lúc chết.

Cho nên người xưa không để tài sản lại cho con. Cha Mẹ ngày nay thì khác, luôn khoe khoang sự giàu có của mình. Chúng tôi từng tận mắt thấy hai đứa nhỏ, từ nhỏ đến lớn được chăm sóc kỹ đến nỗi chân chưa bao giờ chạm đất.

Con trẻ thấy nhà chúng nhiều tiền nên chúng sẽ phải ăn sài. Thầy Thái Lễ Húc từng kể rằng khi hỏi trẻ: “*Tiền ở đâu mà có?*” thì trẻ trả lời là: “*Ở máy ATM*”; “*Gạo ở đâu mà có?*”. “*Gạo ở siêu thị*”. Trẻ như vậy thì không có chí tiến thủ.

Chúng ta giáo dục con trẻ thì phải cho con biết gạo là từ người nông dân bán mặt cho đất, bán lưng cho trời. Không trồng được lúa thì phải mua mới có. Muốn có tiền thì Cha Mẹ phải lao động cực nhọc.

Kinh Vô Lượng Thọ nói: “*Người trước mà không dạy thì đừng trách người sau*”. Người trước là Ông Bà, Cha Mẹ, Thầy Cô không dạy chuẩn mực làm người thì trẻ sẽ không làm người mà làm ra “*đại nghịch bất đạo*”. Dạy đúng thì có kết quả tốt mà dạy sai thì phải nhận hậu quả.

Ngược thời gian về trước, tuy ông bà chúng ta nghèo nhưng sống rất có tình, chưa từng nghe nói có xích mích với ai, tất cả đều là nhường nhịn, hoàn toàn vì tình làng nghĩa xóm. Đó chính là “*Lễ*”.

Cho nên ngày nay chúng ta mở các lớp Kỹ năng sống là rất quan trọng. Đó là lớp dạy kỹ năng làm việc, kỹ năng đối nhân xử thế tiếp vật. Từ đó giúp trẻ nhận biết rõ bản phận trong năm mối quan hệ ngũ luân như Cha con, vợ chồng, cấp trên cấp dưới, bạn bè, anh em; đồng thời hiểu và thực hành trọn vẹn ngũ thường Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín.

Ngày nay học trò đánh Thầy Cô, con giết Cha Mẹ, “*đại nghịch bất đạo, vô pháp vô thiên, phá gia chi tử*” thì gần như ở đâu cũng có. Đó là những hành động không phải của con người. Các lớp kỹ năng nếu gọi đúng tên phải là lớp giáo dục làm người nhưng mấy ai chấp nhận vì dù không được giáo dục họ vẫn thấy mình là người.

Con người hiện đại đang phế bỏ luân thường đạo lý. Họ hoàn toàn không xem trọng mà còn bài bác. Hòa Thượng nói: “***Đức hạnh là căn bản làm người,***” cho nên người không có đức hạnh, thiếu ngũ luân, ngũ thường, không biết “*Lễ Nghĩa Liêm Sĩ*” thì không thể làm người.

Thầy Thái Lễ Húc trong bài giảng “*Con đường dẫn đến hạnh phúc nhân sinh*” từng giúp chúng ta hiểu rằng một người có học thức, có bằng cấp và học vị cao mà bất hiếu với Cha Mẹ thì không phải là trí thức. Người không có bằng cấp mà biết hiếu thảo với Cha Mẹ thì người đó có văn hóa.

Bác Hồ từng dạy: “*Trời có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Đất có bốn phương: Đông, Tây, Nam, Bắc. Người có bốn đức: Cần, Kiệm, Liêm, Chính. Thiếu một mùa, thì không thành trời. Thiếu một phương, thì không thành đất. Thiếu một đức, thì không thành người*”. Cho nên giáo dục đức hạnh vô cùng quan trọng.

Chúng ta học Phật Bồ Tát Thánh Hiền là để nhận rõ chân tướng sự thật của vũ trụ nhân sinh để sống làm sao cho phù hợp. Học Phật là để có được trí tuệ này chứ không phải để cầu Phật ban phước hay bảo hộ bình an. Chính chúng ta sẽ tự bảo hộ chính mình.

Khi chúng ta trở thành một người biết giữ kỷ cương, tuân thủ pháp luật, sống với “*thường đạo*” thì tự nhiên được bình an. Hằng ngày “*đại nghịch bất đạo, vô pháp vô thiên, phá gia chi tử*” thì sớm muộn cũng sẽ gặp rắc rối, không sống được thanh thoi. Trời không dung, đất không tha, chắc chắn sẽ gặp tai ương.

Đa phần người đến với Phật là để cầu xin, nương nhờ. Họ thậm chí còn không tuân thủ phép tắc. Một người sống chuẩn mực thì biểu hiện bên ngoài rất nghiêm túc hướng hồ là một người học Phật, lại càng phải tuân thủ tốt giáo huấn của Phật.

Thánh Hiền thế gian đã dạy rằng “*Tu Vô Tà*” tức là không nên có những ý nghĩ xằng bậy, hướng chi người học Phật lại càng cao hơn. Họ còn phải viễn ly “*danh vọng lợi dưỡng*”, xa lìa “*tự tư tự lợi*”, không có ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”.

Không thể có chuyện học Phật mà vẫn chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”. Hòa Thượng từng nói Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền. Ban đầu chúng tôi cảm thấy câu nói này khó chấp nhận vì mọi sự ở thế gian này đều chi bằng tiền. Tuy nhiên, thực tế, không tiền vẫn làm được!

Hòa Thượng dạy: “***Người có tâm địa thuần chánh, nghe lời dạy và làm theo thì nhất định không bị Ma ám***”. Người bị Ma dựa là do trong tâm quá nhiều vọng tưởng, nghĩ xằng nghĩ bậy. Người có thể nghe lời dạy là lời của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, lời của người xưa thì không bị Ma dựa.

Nếu ai đó là người quang minh chính đại thì Ma nghe đến tên đã sợ rồi chứ không dám đến gần mà nhiễu nhiễu. Tâm thuần thiện thuần tịnh thì yêu ma quỷ quái không quấy nhiễu. Một người không có vọng tưởng xằng bậy thì cũng không có mộng mị.

Hòa Thượng nói: “***Bởi vì tà không thể thắng chánh cho nên những người bị Ma dựa, Ma ám thì nhất định có rất nhiều tà tư vọng tưởng.***” Đó là những người có tư tưởng tà vạy, việc làm, ý nghĩ gian tà.

Ngày nay người ta gian xảo đến mức mở trang mạng đăng ký các khóa tu mùa hè nhằm lừa tiền phụ huynh học sinh. Thậm chí chúng còn sử dụng nhiều cách lừa gạt rất cũ mà vẫn có người bị gạt gẫm. Thậm chí thông qua chiếc điện thoại mà kẻ gian có thể đột nhập vào tài khoản ngân hàng và lấy hết tiền của người ta.

Hòa Thượng phân tích: “***Tà tư vọng tưởng là duyên để Ma đến. Một số người ưa thích cảm ứng và thần thông thì rất dễ bị Ma ám, Ma nhiễu lộng.***” Cách đây không

lâu người ta ùn ùn đi xem hình Phật hiện trên cây hoặc đổ xô bỏ tiền ra để có được viên xá lợi.

Rồi có người trì chú để biết được suy nghĩ người khác. Đó chẳng phải là tự đưa mình vào rắc rối khi phải nghe các ý niệm ác của người khác hay sao? Thậm chí, có một nhóm người chuẩn bị đi nước ngoài muốn truyền cho chúng tôi đại pháp, chúng tôi từ chối và chỉ kiên định một câu ***A Di Đà Phật*** niệm đến cùng.

Nhờ đó mà chúng tôi bình an vô sự. Thay vì tham cầu thần thông huyền hoặc, hằng ngày chúng ta quán chiếu xem Phật bảo chúng ta không được tham sân si, chúng ta có làm được không? Nếu chưa làm được thì cũng đừng để chúng khởi tác dụng, phải kim từ khi mới vừa nhen nhóm.

Phật dạy chúng ta không ảo danh ảo vọng thì cho dù danh vọng thật cũng không cần hưởng chi ảo danh ảo vọng. Tư tưởng như vậy thì làm gì có Ma đến. Hằng ngày cứ thích chìm trong “*Tài Sắc Danh Thục Thùy*” thì thích cái gì thì Ma sẽ mang đến cái đó.

Người bị Ma ám, Ma dựa thì phải xem lại mình có tư tưởng, hành vi bất chánh hay không? Xung quanh chúng ta là lời dạy của Phật Bồ Tát Thánh Hiền khiến tư tưởng hành động của chúng ta chánh tri chánh kiến thì không thể bị Ma ám.

Chỉ cần ngày ngày đọc lời Bác Hồ dạy thôi thì Ma cũng phải chạy hết. “*Gạo đem vào giã bao đau đớn; Gạo giã xong rồi trắng tựa bông; Sống ở trên đời người cũng vậy; gian nan rèn luyện mới thành công*”. Rèn người thì như giã gạo còn dùng người thì không như vậy, Bác Hồ rất từ bi trong dùng người.

Người có chánh tri chánh kiến thì hiểu rõ việc học Phật không phải để cầu bảo hộ, khỏe mạnh sống lâu. Chỉ cần chúng ta sống đúng nguyên lý nguyên tắc thì những thứ đó không cần cầu vẫn có.

Xưa kia có người đoán mạng cho chúng tôi là tương lai đời sống khó khăn nhưng hiện tại chúng tôi thấy đời sống càng lúc càng nâng cao bởi vì chúng tôi chẳng có mong cầu gì, thậm chí những thứ mình cho đi còn không hết. Đó là do nỗ lực lao động và làm việc.

Người lười biếng, nhếch nhác, cái gì cũng thích nhưng không thích lao động thì họ không thể gặp may mắn. Chúng ta học Phật Bồ Tát Thánh Hiền để hiểu nguyên lý nguyên tắc, biết cách đối nhân xử thế tiếp vật và không mong cầu điều gì. Bó thí tiền tài (ngoại tài) thì sẽ có tiền tài. Nếu chúng ta không có ngoại tài thì chúng ta bó thí nội tại, chính là năng lực sức khỏe của mình.

Con người có tâm địa thuần chánh, y giáo phụng hành theo lời dạy của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì nhất định không bị Ma ám, yêu ma quỷ quái hay những kẻ lừa gạt không đến gần./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!